

○ คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมาย  
หรือคำสั่งทางปกครอง  
หรือยกคำขอทุเลาการบังคับ  
ตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง



คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๔/๒๕๕๓  
คดีหมายเลขแดงที่ /๒๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์  
ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

- |                            |        |            |
|----------------------------|--------|------------|
| นายดี ดริยรัตน์แสงมณี      | ที่ ๑  | ผู้ฟ้องคดี |
| นายสมพร ทะวิมังสะ          | ที่ ๒  |            |
| นางไพบุลย์ พูนพิพัฒน์      | ที่ ๓  |            |
| นายสมพงษ์ สุริยา           | ที่ ๔  |            |
| นางสาวสงกรานต์ สิงห์จันทร์ | ที่ ๕  |            |
| นางสาวทองคำ หงษา           | ที่ ๖  |            |
| นายวีระ สมุทรน้อย          | ที่ ๗  |            |
| นางสาวสมศรี สรีญวดี        | ที่ ๘  |            |
| นางสาวคำพรอย ทะวิมังสะ     | ที่ ๙  | :          |
| นายสามารถ หงษา             | ที่ ๑๐ |            |
| นางสมปอง ภูสุวรรณ          | ที่ ๑๑ |            |
| นายเป็น จรูญแสง            | ที่ ๑๒ |            |
| นางพวงเพชร ท้าวประสิทธิ์   | ที่ ๑๓ |            |
| นางวรรณรัตน์ ดีอาษา        | ที่ ๑๔ |            |
| นางสมเกียรติ ยิ้มละมุล     | ที่ ๑๕ |            |
| นางสาวเพลิน สอนเวช         | ที่ ๑๖ |            |
| นางปฐมมน กัณหา             | ที่ ๑๗ |            |
| นายกำชัย น้อยบรรจง         | ที่ ๑๘ |            |
| นางพิกุล อนันตโรจน์        | ที่ ๑๙ |            |
| นายชัยพด แก้วนิ่ม          | ที่ ๒๐ |            |
| นางสาวขวัญใจ ดีเจียง       | ที่ ๒๑ |            |



นางทองคำ แสงยันต์	ที่ ๒๒
นางสนม สุขใส	ที่ ๒๓
นางบัวศรี จรูญแสง	ที่ ๒๔
นางสาวทอง สายไทยสง	ที่ ๒๕
นายกำพล แสงขาว	ที่ ๒๖
นาขจี สีคง	ที่ ๒๗
นายเต็ม แสงสุข	ที่ ๒๘
นางสาวสุวรรณ พรหมมา	ที่ ๒๙
นางอำไพ กลีสินี	ที่ ๓๐
นายศักดิ์ดา สุขอร่าม	ที่ ๓๑
นายบุญเลิศ สุขอร่าม	ที่ ๓๒
นายแฉล้ม เยาวีไวย์	ที่ ๓๓
นายพยอม ศรีหนู	ที่ ๓๔
นายพุก อ่อนอุดม	ที่ ๓๕
นางบุญมี โภคา	ที่ ๓๖
นางสมบัติ จรูญแสง	ที่ ๓๗
นายเกษม อ่ำพันธ์	ที่ ๓๘
นายบุญชู วงษ์อนุ	ที่ ๓๙
นายประจักษ์ ไกรสินธ์	ที่ ๔๐
นายบุญเสริม รัตนโสภาก	ที่ ๔๑
นางสาวหอมเย็น สุขท่า	ที่ ๔๒
นางสมจิตร ตรีโชติ	ที่ ๔๓
นางยุพิน สุขสถาน	ที่ ๔๔
นางสาวสอิ่ง เฉลิมขวลิต	ที่ ๔๕
นางพิศวง สุขสถาน	ที่ ๔๖
นางบุญเอื้อ ยอดเมือง	ที่ ๔๗
นางวิลาวรรณ หินแก้ว	ที่ ๔๘
นางสำเนียง สุริยา	ที่ ๔๙
นางอรุณศรี พุ่มจำปา	ที่ ๕๐
นางพรพรรณ บุญสอน	ที่ ๕๑
นายวินัย พนารี	ที่ ๕๒



ระหว่าง	นางสุมาลี นิติวรางกูร	ที่ ๕๓	
	นายพิเชษฐ์ ธงศิลา	ที่ ๕๔	
	นายสุพจน์ ตริพัทธ์	ที่ ๕๕	
	นางจิตติมา แสงขาว	ที่ ๕๖	
	นายสมบูรณ์ โมสิงห์	ที่ ๕๗	
	นายยุทธเดช กลิ่นจันทร์	ที่ ๕๘	
	นายสมคิด ดวงแก้ว	ที่ ๕๙	
	นางจงรักษ์ ตุ่มแก้ว	ที่ ๖๐	
	นายจำปา ตีอาษา	ที่ ๖๑	
		คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน	ที่ ๑
	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านโรงไฟฟ้าพลังความร้อน	ที่ ๒	
	บริษัท เพาเวอร์ เจเนอเรชั่น ซัพพลาย จำกัด	ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

### เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งหกสืบเถิดฟ้องว่า เป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนา มีที่ดิน และประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่อำเภอหนองแขง จังหวัดสระบุรี และอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนาเป็นหลัก บางส่วนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพาะเห็ดฟางหรือเลี้ยงไก่ไข่ พื้นที่อำเภอหนองแขงส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่ใช้ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และอยู่อาศัยของประชาชน และเป็นเขตชลประทานตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. ๒๔๘๕ ดังนั้น ตามร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี จึงกำหนดให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรมมีข้อกำหนดห้ามใช้ที่ดินเพื่อกิจการโรงงานทุกจำพวก ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดไว้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง โดยร่างผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีดังกล่าวเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ผ่านกระบวนการขั้นตอนที่เป็นสาระสำคัญตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ได้แก่ การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การปิดประกาศให้ประชาชนได้แย้ง การพิจารณาของคณะกรรมการผังเมือง และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญเรื่องการกำหนดประเภทที่ดินและ



ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อีก ผู้ฟ้องคดีกับพวกและประชาชนได้ยื่นฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับพวกรวม ๔ คน ขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาพิพากษาให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวว่าเข้าเกินสมควรในการประกาศใช้ผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี และไม่ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินเพื่อห้ามประกอบกิจการโรงงานในพื้นที่อำเภอหนองแขง ต่อศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๙๕/๒๕๕๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ (สรข.๕) ๐๒-๓๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ (ครั้งที่ ๙๐) เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ เพื่อประกอบกิจการโรงงานเป็นโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วมใช้ก๊าซธรรมชาติ เป็นเชื้อเพลิง มีขนาดกำลังการผลิตประมาณ ๑,๖๕๓ เมกะวัตต์ พื้นที่โครงการทั้งหมดประมาณ ๕๗๐ ไร่ ซึ่งเป็นการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้ฟ้องคดีทั้งหกสืบเอ็ดได้ติดตามและคัดค้านการออกใบอนุญาตมาโดยตลอดและเห็นว่าการออกใบอนุญาตดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากอาศัยฐานจากมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำเพื่อประกอบการพิจารณานั้น ในรายงานดังกล่าวไม่ได้นำเสนอข้อเท็จจริงและข้อมูลในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ไม่ได้นำเสนอข้อเท็จจริงและข้อมูลเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดินตามร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งโครงการโรงไฟฟ้าทั้งในปัจจุบันและอนาคตเกี่ยวกับพื้นที่อำเภอหนองแขงที่อยู่ระหว่างจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีที่ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ อันเป็นสาระสำคัญมาแล้ว และไม่ได้นำเสนอข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการขาดแคลนน้ำของพื้นที่การเกษตร ในบริเวณรอบ ๆ ที่ตั้งของโครงการโรงไฟฟ้า และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการสร้างบ่อกักเก็บน้ำดิบเพื่อสำรองไว้ใช้ในกระบวนการผลิตในช่วงฤดูแล้ง ไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขของสำนักชลประทานที่ ๑๐ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องจัดสร้างแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อใช้ในช่วงฤดูแล้งซึ่งเป็นเวลา ๖ เดือนของทุกปี และอาจทำให้ปัญหาการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำป่าสักมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่า การพิจารณาและมีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการอาศัยฐานข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญจึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้การพิจารณาออกใบอนุญาตดังกล่าวยังขัดต่อกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๔ เนื่องจากบริเวณที่ตั้งของโรงไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ชนบทและ



เกษตรกรรมตามร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี อันเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของการวางผังเมือง และการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าให้แก่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ มีเพียงการสอบถามความเห็นและพิจารณาความเห็นจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยไม่มีการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากหน่วยงานรัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และหากนับจากวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ได้รับหนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ ออก ๐๓๑๕(๒)/๕๗๓๙ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ จนถึงวันที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ มีมติออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ คิดเป็นระยะเวลาวันทำการของราชการเพียง ๘ วัน ซึ่งผู้ผูกฟองคืดทั้งสองสืบเอ็ดเห็นวาระเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ จะแสวงหาข้อเท็จจริงในการออกใบอนุญาตได้ รวมทั้งมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการเห็นชอบตามที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเสนอออกใบอนุญาตแก่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้ดุลพินิจดังกล่าวเป็นมาตรการที่ไม่จำเป็นและเป็นการสร้างภาระหรือผลเสียหายต่อประชาชน ชุมชนและเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ได้รับ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังนี้

๑. ให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า เลขที่ (สรข.๕) ๐๒-๓๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ออกให้แก่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓

๒. ให้เพิกถอนมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ที่ให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการไฟฟ้าหนองแขงของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓

ในคดีนี้ ผู้ผูกฟองคืดทั้งสองสืบเอ็ดได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ตามใบอนุญาตประกอบกิจการเลขที่ (สรข.๕) ๐๒-๓๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ หรือระงับการดำเนินการใด ๆ ในพื้นที่โครงการโรงไฟฟ้าของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนศาลจะมีคำพิพากษา เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ผูกฟองคืดทั้งสองสืบเอ็ด ตลอดจนเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ

ศาลได้นัดไต่สวนเพื่อรับฟังคำชี้แจงของคู่กรณีเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ และมีคำสั่งให้คู่กรณีจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาคำสั่งเกี่ยวกับคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา สรุปได้ว่า

ผู้ผูกฟองคืดทั้งสองสืบเอ็ด ชี้แจงสรุปว่า หากมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ จะมีผลกระทบอย่างมากทำให้พื้นที่เปลี่ยนสภาพไปอย่างถาวรยากแก่การเยียวยาได้ ในภายหลัง



จะทำให้เสียพื้นที่ทำนาไปถึง ๔๐๐ กว่าไร่ และซ้ำเติมปัญหาขาดแคลนน้ำมากขึ้นโดยเฉพาะในช่วงหน้าแล้งที่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่อยู่แล้ว เนื่องจากกรมชลประทานไม่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้น้ำในเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ขุดบ่อจะมีการผลิตน้ำได้ ๔๐ วัน แล้วอีก ๑๔๐ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะใช้น้ำจากที่ไหน นอกจากนี้อาจส่งผลกระทบต่อการทำนาจากอุณหภูมิความร้อน แสงสว่างและมลพิษทางอากาศ และการที่ได้ขออนุญาตทิ้งน้ำเสียลงคลองห้วยป่าอาจมีผลทำให้น้ำมีอุณหภูมิสูงและมีสารเคมีปนเปื้อน ในเรื่องความเสียหายที่จะได้รับนั้นนอกจากผู้มีอาชีพทำนาแล้ว ยังมีผู้เพาะเห็ดฟางและเลี้ยงไก่ทั้งไก่เนื้อและไก่ไข่ ซึ่งได้รับผลกระทบในรุ่นหนึ่งประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าตัว ผลกระทบดังกล่าวทำให้ไก่มีความเครียดส่งผลให้เนื้อลดลง โปรตีนต่ำ คุณภาพน้อยลง ซึ่งขณะนี้บริษัทได้ระงับการส่งไก่ไข่ให้แก่เกษตรกรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะเริ่มก่อสร้างโรงงานประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยในขณะนี้ยังมีได้มีการปรับพื้นที่ แต่มีความพยายามที่จะสร้างระบบประปาในพื้นที่ซึ่งเดิมมีระบบประปาอยู่แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้สนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อจะขยายระบบประปาในพื้นที่เพื่อรองรับการก่อสร้าง ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการส่งกล้องเพื่อปักเขตแดน ผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ดจึงขอให้ศาลทุเลาการบังคับตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือสั่งบังคับไม่ให้มีการดำเนินการใด ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา และชี้แจงว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าหากไม่มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะทำให้กำลังผลิตสำรองลดลงเหลือประมาณร้อยละ ๑๐ และที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างว่าหากศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะไม่สามารถผลิตไฟฟ้าได้ตามกำหนดและไม่สามารถผลิตไฟฟ้าได้ตามต้องการ ซึ่งจะมีผลให้มีไฟฟ้าใช้ไม่เพียงพอในปัจจุบันประเทศไทยมีกำลังไฟฟ้าสำรองเกินจำนวนมาก อันเนื่องมาจากการพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าเกินความเป็นจริง ซึ่งเป็นการสร้างภาระให้แก่งบประมาณของประเทศ ดังนั้นแม้ศาลจะมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีกำลังการผลิต ๑,๖๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับกำลังไฟฟ้าสำรองของประเทศในปัจจุบัน ย่อมไม่กระทบต่อกำลังไฟฟ้าสำรองของประเทศหรือกระทบต่อการใช้ไฟฟ้าของประชาชนแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ดร.เดชรัต สุขกำเนิด นักวิชาการจากคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กล่าวถึงแผนพลังงานและความต้องการพลังงานของประเทศไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้พิจารณาเรื่องความไม่เหมาะสมของพื้นที่โครงการโรงไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามร่างผังเมือง ไม่สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต ซึ่งปัจจุบันพื้นที่อำเภอหนองแขงอยู่ระหว่างการจัดทำร่างผังเมืองรวมและจะต้องมีการประกาศใช้ในอนาคต ซึ่งการตั้งโรงไฟฟ้าย่อมขัดต่อการใช้ประโยชน์ที่ดิน และขัดต่อนโยบายของผังเมืองรวม



ในสาระสำคัญ ขัดต่อเจตนารมณ์ของผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี และขัดต่อนโยบายของรัฐบาล เรื่อง คุ่มครองและรักษาพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำเกษตรกรรมที่ได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทาน โดยพิจารณาแต่เพียงว่ามีกฎหมายผังเมืองบังคับใช้ในพื้นที่หรือไม่เท่านั้น จึงเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้นำประเด็นการคัดค้านของผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ดเข้าสู่การพิจารณา นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านธุรกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า และกำลังจะลงทุนในโครงการซึ่งถือเป็นปัจจัยอันเป็นสาระสำคัญ โดยละเอียดรอบคอบก่อนการตัดสินใจ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กระบวนการวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี ได้มีการดำเนินการอย่างเปิดเผยต่อเนื่องเรื่อยมาตั้งแต่ก่อนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะเริ่มวางแผนโครงการโรงไฟฟ้าหนองแซง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีแล้วตั้งแต่ก่อนการเปิดยื่นประมูลโรงไฟฟ้าเอกชน และเจ้าหน้าที่ระดับสูงของบริษัทผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เข้าร่วมในกระบวนการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีด้วย จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับรู้เรื่องการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีและรับทราบการกำหนดให้พื้นที่อำเภอหนองแซงเป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรมที่มีข้อกำหนดห้ามสร้างโรงไฟฟ้ามานี้ตั้งแต่การตัดสินใจยื่นประมูลโรงไฟฟ้าเอกชนในเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังตัดสินใจเข้าร่วมการประมูลและยื่นข้อเสนอที่จะก่อสร้างโครงการของตนในพื้นที่พิพาท จึงเป็นการยอมตนเข้าแบกรับความเสี่ยงที่โครงการของตนอาจไม่สามารถก่อสร้างและดำเนินการได้เนื่องจากเป็นการดำเนินโครงการในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และอยู่ระหว่างการประกาศใช้ผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีหรือประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินในพื้นที่ดังกล่าว เป็นการจงใจใช้ช่องว่างทางกฎหมายเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อชุมชนและประโยชน์สาธารณะ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อาจอ้างความเสียหายในการดำเนินกิจการของตนหากศาลจะมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาตามคำร้องของผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ดในกรณีนี้ได้ และชี้แจงว่า เมื่อวันที่ ๓ - ๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ในบริเวณพื้นที่โครงการโรงไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีการเตรียมพื้นที่ และได้มีการขุดหลุมและลงเสาเข็ม แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เริ่มดำเนินการเตรียมพื้นที่เพื่อดำเนินการก่อสร้าง ตามที่ได้แถลงต่อศาลว่าจะเริ่มดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ดเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์โดยรวมอย่างแน่แท้ และหากศาลไม่มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ปิดประกาศ เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อดำเนินการสำรวจข้อมูลทั่วไปเพื่อเลือกแนวสายส่ง



สำหรับก่อสร้างระบบโครงข่ายไฟฟ้า ๕๐๐ กิโลโวลต์ จากสถานีไฟฟ้าย่อยท่าตะโกไปยังสถานีไฟฟ้าย่อยภาชี ๒ ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบได้จัดประชุมเพื่อรับฟังคำชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในโครงการสร้างระบบโครงข่ายไฟฟ้า ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ที่ สบ ๗๔๕๐๑/๖๖๘ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งการดำเนินโครงการก่อสร้างระบบโครงข่ายไฟฟ้าดังกล่าว ขั้นตอนเหลือเพียงแต่การนำเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการพิจารณาแนวเขตระบบโครงข่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พิจารณาเลือกแนวที่เหมาะสม อันแสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องได้เริ่มดำเนินโครงการอันสืบเนื่องกับโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในพื้นที่อำเภอหนองแขงแล้ว และปัจจุบันก็มีการดำเนินโครงการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และจะได้มีการประกาศกำหนดแนวสายส่งไฟฟ้า ๕๐๐ กิโลโวลต์ จากโรงไฟฟ้าหนองแขงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปยังสถานีไฟฟ้าย่อยภาชี ๒ ต่อไป ผู้ฟ้องคดีทั้งหกสืบเอ็ดเห็นว่า อาจจะเร่งรัดดำเนินการก่อสร้างโครงข่ายตามแนวที่กำหนดไว้ เพื่อให้งานแล้วเสร็จตามแผนงานในปี ๒๕๕๖ ซึ่งหากปล่อยให้มีการก่อสร้างหรือดำเนินการใด ๆ ในโครงการระบบโครงข่ายไฟฟ้านี้ และต่อมาภายหลังศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันทำให้โครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงไม่อาจดำเนินการได้ จะสร้างความเสียหายในหลายส่วน ได้แก่ งบประมาณแผ่นดินที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้ลงทุนก่อสร้างไปจำนวนมากจะกลายเป็นการสูญเปล่า เพราะเมื่อไม่มีโรงไฟฟ้าหนองแขงก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการก่อสร้างระบบโครงข่ายไฟฟ้าดังกล่าว ความเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีทั้งหกสืบเอ็ดและประชาชนที่อยู่ในแนวเขตสายส่งไฟฟ้าพาดผ่านที่ดิน แม้ว่าจะได้มีการกำหนดค่าทดแทนที่ดินและทรัพย์สินให้ ก็ไม่อาจเทียบมูลค่าได้กับความเปลี่ยนแปลงในการใช้ประโยชน์ที่ดินและวิถีชีวิตของผู้ฟ้องคดีทั้งหกสืบเอ็ดและประชาชนในบริเวณใกล้เคียงกับที่ตั้งโรงไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และแนวที่ดินที่โครงข่ายไฟฟ้าพาดผ่านที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง ส่วนเรื่องความคืบหน้าในการพิจารณาออกประกาศ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดสระบุรี พ.ศ.... เพื่อห้ามก่อสร้างโรงงานทุกจำพวกตามข้อกำหนดผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีในพื้นที่อำเภอหนองแขง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ นั้น ผู้ฟ้องคดีบางส่วนและประชาชนในพื้นที่ได้เคยมีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี เรื่องขอให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ตามหนังสือของเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีหรืออธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองในฐานะเจ้าพนักงานการผัง ก็ยังไม่ได้ดำเนินการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดสระบุรีนับเป็นเวลากว่า ๑ ปี ๕ เดือน ผู้ฟ้องคดีทั้งหกสืบเอ็ดเห็นว่า จากความล่าช้า





ดังกล่าวทำให้หน่วยงานของรัฐอนุมัติอนุญาตโครงการหรือกิจการที่ขัดต่อร่างผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีเรื่อยมา รวมถึงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งนอกจากจะทำให้การประกาศใช้ผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยสมบูรณ์ และทำให้สิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งทศสิบเอ็ดและประชาชนควรได้รับการคุ้มครองหากมีการประกาศใช้ผังเมืองรวมหรือประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินถูกกระทบกระเทือนแล้ว ยังเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรบุคคลและงบประมาณแผ่นดินที่ใช้ในการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี ขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ระงับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เริ่มขอใบอนุญาต เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ตามหนังสือขอประกอบกิจการโรงงาน ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และได้ส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ตามหนังสือขอส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งเรื่องไปยังกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อให้ความเห็นชอบในการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๙๒๓ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒ และกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ให้ความเห็นกลับมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขครบถ้วนตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว โดยมีความเห็นว่าหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ควรกำหนดเงื่อนไข ๑๐ ข้อ ตามหนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ อก ๐๓๑๕(๒)/๕๗๓๙ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเรื่องทั้งหมดเข้าที่ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ (ครั้งที่ ๘๙) เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมเห็นว่ายังขาดความชัดเจนของกรมโรงงานอุตสาหกรรมในประเด็นว่าควรพิจารณาอนุญาตหรือไม่ นอกจากนี้ยังมีประเด็นในการพิจารณา จึงยังไม่มี การพิจารณาอนุญาตในครั้งนั้น และข้อเท็จจริงการพิจารณาตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ไม่ว่าจะ เป็นบุคลากร กระบวนการพิจารณา กรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญมากที่สุด นอกจากนี้ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเพียงองค์กรเดียวในการกำกับดูแลกิจการพลังงานเท่านั้น จึงต้องขอความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม และการอนุญาตต้องพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ จึงนัดประชุมหารือใหม่ และได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีประเด็นว่าสถานที่ตั้งคาบเกี่ยว ๒ จังหวัด แต่ในเอกสารไม่มีจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่



กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีความเห็นว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นที่ติดตั้งสถานีสูบน้ำและบ่อบำบัดน้ำของโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงเท่านั้น จึงไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานที่จะต้องยื่นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนประเด็นที่ ๒ กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่า ที่ตั้งของโรงไฟฟ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ขัดต่อกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และร่างผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีนั้นยังไม่มีผลบังคับใช้ ซึ่งความเห็นของกรมโรงงานอุตสาหกรรมสอดคล้องกับกรมโยธาธิการและผังเมือง ตามหนังสือกรมโยธาธิการและผังเมือง ที่ มท ๐๗๐๖/๖๔๔๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากกฎหมายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อนจึงจะมีผลใช้บังคับ หากว่านำกฎหมายที่ยังไม่มีผลบังคับมาใช้บังคับจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทราบว่าจังหวัดสระบุรีมีร่างผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรีแล้ว ซึ่งในการผลิตไฟฟ้าทั้งหมดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบด้วย ซึ่งโรงไฟฟ้ามีทั้งหมด ๔ โรง หากไม่มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหนองแขง จะทำให้เกิดผลกระทบทำให้กำลังการผลิตไฟฟ้าสำรองลดลงเหลือประมาณร้อยละ ๑๐ ซึ่งมีโรงไฟฟ้าบางคล้า โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ และโรงไฟฟ้าฝ่ายผลิต โรงไฟฟ้าที่เกิดขึ้นใหม่จะมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าโรงไฟฟ้าเก่า โดยมีอายุการใช้งานประมาณ ๒๑ ปี เมื่อหมดอายุแล้วอาจจะมีการปรับปรุงหรือก่อสร้างใหม่ ส่วนสภาพพื้นที่ตั้งโรงงานหากไม่เหมาะสมสำหรับการประกอบกิจการโรงงานไฟฟ้าเนื่องจากเป็นพื้นที่เกษตรกรรม เป็นพื้นที่ที่ห่างไกลแหล่งชุมชน ส่วนใหญ่เป็นที่นา นั้น ลักษณะที่ดินดังกล่าวใกล้เคียงกับที่ตั้งโรงไฟฟ้าวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปัจจุบันโรงไฟฟ้าวังน้อยก็ยังมีการทำงานรอบบริเวณโรงไฟฟ้าอยู่ ไม่ปรากฏว่ามีรายงานการทำงานในบริเวณดังกล่าวได้รับผลกระทบแต่อย่างใด และเห็นว่าโครงการในคดีนี้เป็นการใช้ก๊าซธรรมชาติ เช่นเดียวกับโรงไฟฟ้าบางปะกง พระนครเหนือ ราชบุรี และวังน้อย ซึ่งข้อเท็จจริงสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองกลางในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๘๒-๒๐๘๒/๒๕๕๒ ซึ่งในคดีนั้นศาลได้วินิจฉัยว่าการประกอบกิจการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วม มิได้มีเพียงที่อำเภอวังน้อยเท่านั้น แต่ยังมีโรงไฟฟ้าชนิดเดียวกันอีก เช่น โรงไฟฟ้าบางปะกง โรงไฟฟ้าน้ำพอง โรงไฟฟ้าพระนครใต้ แต่ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใด ๆ ว่าโรงไฟฟ้างดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม หรือกระทบต่อประชาชนแต่อย่างใด สำหรับเรื่องน้ำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้วเห็นว่ามาตรการให้ทำบ่อสำรอง และหากเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่เมื่อใดก็ให้กรมชลประทานหยุดการสูบน้ำได้ทันที จะเห็นได้ว่ามาตรการดังกล่าว จะทำให้อาชีพทำนาไม่ได้รับผลกระทบ นอกจากนั้นเห็นได้ว่ามีกระบวนการการมีส่วนร่วมในการประชุมประชาชนในพื้นที่หลายครั้ง และในระหว่างก่อสร้างโรงไฟฟ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนพัฒนาไฟฟ้า ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวต้องส่งเข้ากองทุนตั้งแต่เริ่มก่อสร้างโครงการ ในการพิจารณาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑



ได้รับข้อมูลข่าวสารการคัดค้านของผู้แทนผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ดทุกประเด็น และนำเข้าที่ประชุมเพื่อประกอบการพิจารณา ในการพิจารณาใบอนุญาตจะพิจารณาในภาพรวมและมีมาตรการบรรเทาทุกข์ในช่วงก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นที่ไม่สมควรที่จะคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษา เพราะตามแผนงานจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จในปี ๒๕๕๗ หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าใบอนุญาตประกอบกิจการไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ไม่ยากต่อการเยียวยา และชี้แจงว่าในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ (ครั้งที่ ๙๐) เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ นั้น สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ได้นำเสนอความเห็นเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามข้อ ๔.๑ เรื่องผลกระทบต่อแผนการจัดหาไฟฟ้าและความมั่นคงของระบบไฟฟ้าของประเทศ ว่าโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ผ่านการพิจารณาคัดเลือกเป็นผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่จากกระทรวงพลังงานเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๗๓ เพื่อทำการผลิตไฟฟ้าเข้าสู่ระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในปี ๒๕๕๗ ซึ่งในช่วงปี ๒๕๕๗ ความต้องการไฟฟ้าสูงสุดเพิ่มขึ้นถึง ๓,๗๗๓ เมกะวัตต์ อันเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของการใช้ไฟฟ้าและการปลดออกจากระบบของโรงไฟฟ้าเก่า หากการดำเนินการของโครงการไม่เป็นไปตามกำหนด ก็จะส่งผลกระทบต่อกำลังการผลิตไฟฟ้าได้ ตามรายงานการประชุมดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในรายละเอียดทุกประเด็น ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายจากทุกภาคส่วนอย่างรอบคอบ และเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ได้มีการนำข้อเท็จจริง ข้อห่วงใย หรือข้อเสนอแนะของผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ดมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว จึงถือว่ามี การรับฟังความคิดเห็นการมีส่วนร่วมด้วยแล้ว และที่ตั้งของโรงงานไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นพื้นที่ห่างไกลแหล่งชุมชนหมู่บ้าน สภาพที่ดินเป็นที่นา ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้รับใบอนุญาตการประกอบกิจการไฟฟ้า ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงยังไม่สามารถประกอบกิจการไฟฟ้าได้ในขณะนี้ นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ดมิได้รับผลกระทบ หรือเสียหายจนยากแก่การเยียวยา และไม่มีข้อเท็จจริงใดน่าเชื่อได้ว่าการอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการออกใบอนุญาตการประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็มีได้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ในทางกลับกันหากศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว จะเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือการบริการสาธารณะ ดังนั้น ขอให้ศาลยกคำร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งและการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งหกสิบเอ็ด และชี้แจงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เคยมีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ สกพ ๕๕๐๒/๑๐๓๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ หรือไปยังเลขาธิการคณะกรรมการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขงไม่เป็นโครงการหรือกิจการรุนแรง ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ จึงไม่ต้อง



ดำเนินการตามขั้นตอนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๕๒/๒๕๕๓ เกี่ยวกับคดีพิพาทในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องหารือคณะรัฐมนตรีอีกต่อไป โดยมีมติให้ขอคืนเรื่องที่หารือต่อคณะรัฐมนตรีและได้ยุติเรื่องดังกล่าว ส่วนกรณีหากศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษา จะมีผลกระทบต่อแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๗๓ หรือแผน PDP ๒๐๑๐ ที่ได้บรรจุโครงการโรงไฟฟ้าหนองแขง ซึ่งเป็น ๑ ใน ๔ โครงการผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีการประมูลเสนอขายไฟฟ้าให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๕๐ ที่จะต้องก่อสร้างให้แล้วเสร็จและจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น ปัจจุบัน ๒ ใน ๔ โครงการผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนขนาดกำลังการผลิต ๑,๖๐๐ เมกะวัตต์ และ ๕๔๐ เมกะวัตต์ ไม่สามารถสร้างได้ตามแผนที่จะต้องจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าสู่ระบบได้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เช่นเดียวกัน ดังนั้น หากโรงไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถจ่ายไฟฟ้าได้ในปี ๒๕๕๗ ก็จะทำให้แผนการเพิ่มกำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศหายไปทั้งสิ้น ๓,๗๔๐ เมกะวัตต์ การคาดการณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าตามแผน PDP ๒๐๑๐ ที่พยากรณ์ไว้ นั้น ปัจจุบันอยู่ระหว่างการทบทวนแผนของกระทรวงพลังงานกับสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากความต้องการไฟฟ้าเพิ่มขึ้นจากที่พยากรณ์ไว้ อันเกิดจากอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยเพิ่มขึ้น จึงเป็นไปได้ว่าการใช้ไฟฟ้าของประเทศในปี ๒๕๕๗ จะสูงกว่าประมาณการณ์ไว้ และหากขาดโรงไฟฟ้าดังกล่าวจะทำให้ไฟฟ้าสำรองของประเทศลดลงเหลือประมาณร้อยละ ๑๓ - ๑๗ เท่านั้น หากความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ไฟฟ้าสำรองของประเทศลดลงเหลือประมาณร้อยละ ๑๐ หรือต่ำกว่า อันกระทบต่อความมั่นคงของระบบไฟฟ้า ซึ่งอาจจะต้องมีแผนดับไฟฟ้าในบางพื้นที่หรือบางเวลา และเนื่องจากไฟฟ้าสำรองมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ คือ เพื่อสำรองฉุกเฉินในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุโรงไฟฟ้าหลักที่เดินเครื่องอยู่ไม่สามารถจ่ายไฟฟ้าได้ หรือหยุดซ่อมบำรุงรักษา หรือมีข้อจำกัดอื่น ๆ ในการผลิตหรือส่งไฟฟ้า หากปริมาณสำรองมีไม่เพียงพอโอกาสที่ไฟฟ้ายดับก็จะมีมากขึ้นซึ่งจะเกิดความเสียหายต่อผู้ใช้ไฟฟ้า จากผลการศึกษาของสถาบันวิจัยพลังงานจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ไฟฟ้าดับดับทำให้เกิดมูลค่าเสียหายประมาณ ๖๐ บาทต่อหน่วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอแก้ไขบันทึกถ้อยคำพยานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในชั้นไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ จากที่บันทึกถ้อยคำไว้ ซึ่งปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไฟฟ้า ซึ่งข้อเท็จจริงพยานเบิกความว่า ซึ่งปัจจุบันผู้ถูกฟ้องที่ ๓ ยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตไฟฟ้า ซึ่งใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตไฟฟ้านั้นเป็นใบอนุญาตอีกหนึ่งใบที่ผู้ประกอบการจะต้องได้รับก่อนการทดลองเดินเครื่อง หรือก่อนการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าสู่ระบบโครงข่ายพลังงานไฟฟ้า



ซึ่งในคดีพิพาทตามแผนจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบโครงข่ายพลังงานไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องดำเนินการในปี ๒๕๕๗พร้อมกันนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำส่งพยานเอกสารระเบียบวาระที่ ๓.๑.๑ ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ (ครั้งที่ ๘๙) เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่องการออกใบอนุญาตการประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า ที่ได้มีการระบุถึงประเด็นข้อวิตกกังวลหรือข้อร้องเรียนของกลุ่มผู้คัดค้านไว้ด้วย และชี้แจงว่า กระทรวงพลังงานได้ทำการทบทวนและปรับปรุง PDP ฉบับ ๒๐๑๐ ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานนำข้อมูลมาใช้ชี้แจงต่อศาลนั้น สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) ในฐานะผู้รับผิดชอบหลักเรื่องการจัดทำแผน PDP ของประเทศ ได้มีการปรับปรุงสูตรการพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าให้เป็นแบบผสมผสาน โดยมีการนำปัจจัยด้านการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ อุณหภูมิของประเทศ ผลกระทบค่าไฟฟ้าผันแปรอัตโนมัติ (Ft) รวมทั้งการผลิตไฟฟ้าเพื่อใช้เองเข้ามาเป็นตัวแปรในการศึกษาด้วย จากเดิมที่ใช้ข้อมูลจากความต้องการใช้ไฟฟ้าในอดีตและตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว ดังนั้นข้อมูลจากแผน PDP ฉบับ ๒๐๑๐ จึงเป็นข้อมูลปัจจุบันที่น่าเชื่อถือและใช้อ้างอิงได้ มากกว่าข้อมูลจากแผน PDP ฉบับ ๒๐๐๗ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหกสืบเอ็ดหยิบยกขึ้นกล่าวอ้างซึ่งเป็นข้อมูลเดิมที่ล้าสมัยบนสมมติฐานและตัวแปรที่ไม่เป็นปัจจุบันและไม่ใช่นำมาอ้างอิงแล้ว ค่าพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุด ของปี ๒๕๕๓ ตามแผน PDP ฉบับ ๒๐๑๐ จะอยู่ที่ ๒๓,๒๔๙ เมกะวัตต์ แต่จากสถิติข้อมูลจริงของปริมาณการใช้ไฟฟ้าสูงสุดของประเทศไทยจำนวน ๑๐ ครั้งในช่วงเดือนมกราคม – พฤษภาคมของปี ๒๕๕๓ ที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยทำการตรวจวัดได้ดังนี้ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๒,๑๘๕.๘๐ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๒,๔๐๖.๔๐ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๒,๕๔๒.๒๐ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๒,๖๔๙.๗๘ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๓,๑๔๓.๒๖ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๓,๓๐๔.๐๕ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๓,๕๒๙.๖๙ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๓,๗๓๐.๒๑ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๓,๘๙๗.๗๒ เมกะวัตต์ ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ตรวจวัดได้ ๒๔,๐๐๙.๙๐ เมกะวัตต์ จึงเห็นได้ว่า ความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุดในช่วงเดือนมีนาคม (๕ ครั้งแรก) มีปริมาณใกล้เคียงมากกับค่าที่พยากรณ์ไว้ ส่วนความต้องการใช้สูงสุดในช่วงปลายเดือนมีนาคมจนถึงพฤษภาคม (๕ ครั้งหลัง) มีปริมาณสูงกว่าความต้องการใช้ไฟฟ้าที่พยากรณ์ไว้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าในแผน PDP ๒๐๑๐ ไม่ได้เกินความเป็นจริงแต่อย่างใด ดังนั้นหากศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพาทก็จะมีผลกระทบตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงไว้ก่อนหน้านี้แล้ว



